

Den skjulte historien bak vers førti – nummer fire

Prøvelse og triumf: Dannelsen av dyrets bilde og de vises besegling

Jeff Pippenger

2024-09-23

Den profetiske linjen som illustrerer den prøven som fremstilles ved dannelsen av dyrets bilde i De forente stater, løper parallelt med de tre veimerkene som representerer grunnlovens linje. De løper parallelt med hverandre, og de bidrar med særskilt informasjon som belyser den andre linjen. Hvordan er det slik at de som består prøven med dyrets bilde, deretter vil være beredt til å vandre i lyset som utgår fra Guds tronsal, under forfølgelsens tid som begynner ved søndagsloven i De forente stater? Hva er det ved prøven knyttet til dannelsen av dyrets bilde som besegler de vise jomfruene inn i en erfaring som gjør dem i stand til å navigere gjennom den perioden med forfølgelse som begynner ved søndagsloven, når nasjonalt frafall blir etterfulgt av nasjonal undergang, og Satan begynner sine forunderlige gjerninger?

«Det er umulig å gi noen forestilling om erfaringen til Guds folk som skal være i live på jorden når himmelsk herlighet og en gjentakelse av fortidens forfølgelser blandes sammen. De vil vandre i lyset som går ut fra Guds trone. Ved englenes hjelp vil det være stadig forbindelse mellom himmelen og jorden. Og Satan, omgitt av onde engler og idet han gjør krav på å være Gud, vil utføre mirakler av alle slag for om mulig å bedra selv de utvalgte.» Testimonies, bind 9, 16.

Søster White kommenterer budskapet Kristus frembar i synagogen i Kapernaum, slik det er nedtegnet i Johannes, kapittel seks. Hennes kommentarer finnes i Slektenes håp, i kapitlet med tittelen Krisen i Galilea. Der understreker hun at Kristus ikke gjorde noe forsøk på å forhindre det opprøret som fant sted i Johannes seks, selv om Han visste meget vel at Han da ville miste flere disipler enn på noe annet tidspunkt i sin tjeneste blant mennesker.

«Da Jesus fremholdt den prøvende sannheten som fikk så mange av Hans disipler til å vende om, visste Han hva utfallet av Hans ord ville bli; men Han hadde en barmhjertighetens hensikt å oppfylle. Han forutså at i fristelsens time ville hver eneste av Hans elskede disipler bli hardt prøvet. Hans dødskamp i Getsemane, Hans forræderi og korsfestelse, ville for dem bli en ytterst vanskelig prøvelse. Dersom ingen tidligere prøve var blitt gitt, ville mange som bare ble drevet av selviske motiver, ha vært knyttet til dem. Da deres Herre ble fordømt i domshallen; da mengden som hadde hilst Ham som sin konge, freste mot Ham og hånte Ham; da den spottende folkemengden ropte: 'Korsfest Ham!'—da deres verdslige ambisjoner ble skuffet, ville disse egenkjærlige, ved å frasi seg sin troskap mot Jesus, ha påført disiplene en bitter, hjertetyngende sorg, i tillegg til deres sorg og skuffelse over sammenbruddet av deres kjæreste håp. I denne mørkets time kunne eksemplet fra dem som vendte seg bort fra Ham, ha dratt andre med seg. Men Jesus lot denne krisen komme mens Han ved sitt personlige nærvær ennå kunne styrke troen hos sine sanne etterfølgere.»

«Medfølgende Forløser, som med full visshet om den skjebne som ventet Ham, ømt jevnet veien for disiplene, forberedte dem på deres største prøvelse og styrket dem til den endelige prøve!» Slektenes håp, 394.

Søndagsloven er den siste prøve hvor karakteren åpenbares. Før den endelige prøven tillater Kristus, som aldri forandrer seg, en prøve hvorved hans folks evige skjebne skal avgjøres. Det er en prøve de må bestå før de blir beseglet, og før deres nådetid avsluttes ved søndagsloven. Det er en profetisk prøve som bereder de vise jomfruer «for deres kronende prøvelse, og styrker dem for den endelige prøve!» Deres «kronende prøvelse» er deres kronende test, for de vise jomfruer er de som er «renset, gjort hvite og prøvet». Den endelige prøven er deres kronende prøvelse, og i denne prøvens tid vil de vise jomfruer «vandre i lys som utgår fra Guds trone». Hva er det i den prøvelsesprosess som fremstilles som «dyrets billedes dannelse», som bereder de vise jomfruer for den kronende prøvelse og gjør det mulig for dem å vandre i lyset som utgår fra Guds trone? Hva er lyset som utgår fra Guds trone?

Og da han åpnet det sjuende segl, ble det stille i himmelen omkring en halv time. Og jeg så de sju englene som sto for Gud; og det ble gitt dem sju basuner. Og en annen engel kom og sto ved alteret, med et gullrøkelseskar; og det ble gitt ham mye røkelse, for at han skulle bære den fram sammen med alle de helliges bønner på gullalteret som var foran tronen. Og røkelsen steg opp for Gud fra engelens hånd sammen med de helliges bønner. Og engelen tok røkelseskarret og fylte det med ild fra alteret og kastet det på jorden; og det kom røster og tordener og lyn og jordskjelv. Åpenbaringen 8:1–5.

I de siste dager, i den perioden da lignelsen om de ti jomfruer blir oppfylt og de hundre og førtifire tusen blir beseglet, blir det sjuende segl åpnet, og det viser at ild blir kastet ned på jorden som svar på de helliges bønner. Ilden som blir kastet ned i den endelige og fullkomne oppfyllelse av lignelsen om de ti jomfruer, er budskapet om midnattsropet, slik det ble forbilledliggjort ved Den Hellige Ånds utgytelse på leirmøtet i Exeter, og Den Hellige Ånds utgytelse på pinsedagen, som der ble fremstilt som ild. Legg merke til Søster Whites kommentar til budskapet om midnattsropet.

«De som forkastet det første budskapet, kunne ikke ha gagn av det andre; heller ikke hadde de gagn av midnattsropet, som skulle forberede dem til ved tro å gå inn med Jesus i det aller helligste i den himmelske helligdom. Og ved å forkaste de to foregående budskapene har de så formørket sin forstand at de ikke kan se noe lys i den tredje engels budskap, som viser veien inn i det aller helligste. Jeg så at slik jødene korsfestet Jesus, slik hadde de navnkristne kirkene korsfestet disse budskapene, og derfor har de ingen kunnskap om veien inn i det aller helligste, og de kan ikke ha gagn av Jesu forbønn der. Liksom jødene, som bar fram sine unyttige ofre, bærer de fram sine unyttige bønner til det rommet som Jesus har forlatt; og Satan, tilfreds med bedraget, påtar seg et religiøst vesen og leder disse bekjennende kristnes sinn til seg selv, idet han virker med sin makt, sine tegn og løgnaktige undergjerninger, for å binde dem fast i sin snare.» Early Writings, 259.

I millerittisk historie «skulle prøven i budskapet om midnattsropet forberede dem til ved tro å gå inn med Jesus i det aller helligste i den himmelske helligdom». Budskapet om midnattsropet som nå blir utviklet, fremstilles også som prøven på dannelsen av dyrets bilde. Begge er den prøve som

leder frem til prøvetidens avslutning, der karakteren blir åpenbart. Da millerittene ved tro gikk inn i Det aller helligste, ble deres tro nok en gang satt på prøve. De hundre og førtifire tusens tro vil bli prøvet ved søndagsloven, men de har fått løftet om at de skal være trygge, for de vil vandre «i lyset som går ut fra» det sjuende segl, som ble åpnet da budskapet om midnattsropet begynte å bli avseglet i juli 2023.

Budskapet som da ble åpnet, blir stadfestet gjennom metodikken linje på linje, som er metodikken til senregnet. Senregnet begynte å falle som et lett dryss i 2001, og den endelige prøvingen av adventismen begynte. I juli 2023 begynte den siste perioden i prøvingsprosessen som avsluttes ved søndagsloven, da budskapet om midnattsropet, som også er senregnet, som også er den økte kunnskapen som frembringes når det syvende segl tas bort, og som også er åpningen av de sju tordener så vel som Jesu Kristi åpenbaring. Alle linjene som representerer en åpning av profetisk lys, blir identifisert som åpnet i den skjulte historien i vers førti i Daniel kapittel elleve.

I denne skjulte historien er linjen for Grunnlovens tre primære veimerker framstilt. Det er den linjen der kirke og stat kommer sammen for å danne dyrets bilde. Den inneholder en profetisk linje som henvender seg til presidentene i Amerikas forente stater, og som illustrerer dynamikken i de politiske kampene som finner sted i historien til den republikanske hornet på jorddyret. Denne linjen omfatter de parallelle historiene til begge de to store politiske partiene i Amerikas forente stater. Denne linjen er nært knyttet til det frafalne protestantismens horn fra dets begynnelse i 1844, inntil det tilraner seg kontrollen over den sivile regjeringen ved søndagsloven.

Den profetiske rollen til det frafalne protestantismen omfatter også vitnesbyrdet fra det hasmoneiske dynastiet som et symbol på frafallen protestantisme. I bakgrunnen av hornets linje til den frafalne protestantismen har du også linjen til den laodikeiske syvendedags adventistkirken. Fra linjen til den laodikeiske adventismen har du linjen til de hundre og førtifire tusen. Den skjulte historien har også islams linje i det tredje ve. Russland har en linje, De forente nasjoner har en linje, og naturligvis har pavemakten en linje.

Dersom en profetistudent anvender seg selv som en bereer som lever i de siste dager, vil han næres av de linjer som er identifisert i den skjulte historien i vers førti. Profetistudenten vil ta boken ut av engelens hånd og ete den. Når så den endelige prøven med søndagsloven kommer, vil han ikke bare være kommet til å forstå budskapet i midnattsropet som ble avseglet, men han vil fullt ut forstå hvordan dyrets bilde ble dannet i De forente stater.

Lyset fra det sjuende segl utgår fra tronen, og i sammenhengen med lignelsen om de ti jomfruer er det midnattsropets budskap. Midnattsropets budskap er det som bereder de vise jomfruer for den tiden da fortidens forfølgelser blir gjentatt.

«Når jeg ser tilbake på vår tidligere historie, etter å ha fulgt hvert skritt i fremgangen frem til vår nåværende stilling, kan jeg si: Pris Gud! Når jeg ser hva Gud har virket, fylles jeg av forundring og av tillit til Kristus som leder. Vi har intet å frykte for fremtiden, med mindre vi skulle glemme den vei Herren har ledet oss, og hans undervisning i vår tidligere historie.»
Testimonies to Ministers, 31.

Herren leder sitt folk i den prøvelsesprosessen som begynte i juli 2023. Hans ledelse omfattet å åpne det profetiske Ordet i forbindelse med den skjulte historien i vers førti. Den historien identifiserer hvordan dyrets bilde blir dannet i De forente stater, og naturligvis langt mer enn bare dette ene elementet i endetidshendelsene. Når vi befinner oss i den avsluttende prøven ved søndagsloven, når fortidens forfølgelser begynner å gjenta seg, har vi «ingenting å frykte for fremtiden, unntatt om vi skulle glemme den vei Herren har ledet oss, og Hans undervisning i vår tidligere historie.»

Ved søndagsloven vil den «tidligere historien» bli gjentatt i perioden da dyrets bilde blir dannet i Amerikas forente stater. Løven av Judas stamme har åpnet det siste budskapet og ledet sitt folk til den skjulte historien i vers førti. Der lærte Han sitt folk ikke bare å forstå sitt profetiske Ord, men også privilegiet og ansvaret ved å oppnå en erfaring som kvalifiserer til å være blant dem av Hans folk som skulle være Hans representanter i den endelige krisen.

Et av de profetiske kjennetegnene ved dette folket er at de vet hvordan de skal vandre i lyset som utgår fra tronen. Dette lyset er lyset fra den skjulte historien i vers førti, som i minste detalj beskriver de religiøse, politiske, sosiale og økonomiske dynamikkene som er involvert i å reise dyrets bilde i De forente stater. Lyset som blir erkjent angående denne hellige historien, frembringes gjennom anvendelsen av linje på linje, her litt og der litt, og det er lyset som beskriver historien når fortidens forfølgelser igjen blir satt i verk.

De som forstår kunnskapens tilvekst, er de vise, og kunnskapens tilvekst gjelder dannelsen av dyrets bilde, og de vise vil forstå historien om dannelsen av dyrets bilde i verden før den historien inntreffer. Jesus, som Alfa og Omega, illustrerer alltid enden på en ting ved begynnelsen av en ting.

Det er verdt å merke seg at avsnittet der Søster White fastslår at Guds folk vil vandre i lys som utgår fra tronen, er avslutningen på det første kapitlet i Testimonies, bind ni. Kapitlet begynner på side elleve, så kapitlet begynner ved ni-elleve, og det ender med å beskrive søndagsloven. Det beskriver den perioden da dyrets bilde blir dannet og de hundre og førtifire tusen blir åpenbart, men bare dersom du har tro til å se det kapitlet på en slik måte.

Som den første delen av bind ni åpner den med denne identifikasjonen og benytter tittelen For Kongens komme. Den viser tydelig ikke bare til Kristi annet komme, men også til lignelsen om de ti jomfruer, for delens tittel siterer deretter Paulus.

«Avsnitt 1—For Kongens komme»

«Enda ein lita stund, og han som skal koma, skal koma og ikkje dryga.» Hebrearbrevet 10:37.

De to følgende versene er utelatt, men de bidrar til lyset i avsnittet.

For ennå en liten stund, så skal han som kommer, komme og ikke dryge. Men den rettferdige skal leve ved tro; og om noen drar seg tilbake, har min sjel ikke behag i ham. Men vi er ikke av dem som drar seg tilbake til fortapelse, men av dem som tror til sjelens frelse. Hebreerne 10:37–39.

Paulus henviste til Habakkuk, hvor de trofaste, kloke jomfruene blir stilt i kontrast til dem som Paulus sier «drar seg tilbake til fortapelse». Habakkuk sa det på denne måten:

Se, hans sjel er oppblåst; den er ikke rettskaffen i ham. Men den rettferdige skal leve ved sin tro. Habakkuk 2,4.

Habakkuks nølingstid er de ti jomfruers nølingstid, og kapitlet om den kommende Konge, i forbindelse med Paulus' ord fra Hebreerne, identifiserer den fullkomne oppfyllelsen og anvendelsen av dette kapitlet i perioden for beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Den perioden begynte den 11. september 2001 og ender ved søndagsloven, som er laodikeisk adventismes siste krise, som i lignelsen om de ti jomfruer er karakterens åpenbaring ved søndagsloven. De siste avsnittene i kapitlet omtaler søndagsloven, og kapitlet begynner med å omtale den 11. september 2001.

«Den siste krisen»

«Vi lever i endetiden. Tidens tegn, som raskt går i oppfyllelse, kunngjør at Kristi komme er nær forestående. De dager vi lever i, er alvorlige og betydningsfulle. Guds Ånd blir gradvis, men sikkert, trukket tilbake fra jorden. Plager og dommer faller allerede over dem som forakter Guds nåde. Ulykkene på land og hav, samfunnets urolige tilstand og krigens varsler er foruroligende tegn. De varsler om kommende begivenheter av den største betydning.»

Ondskapens makter forener sine krefter og samler seg. De styrker seg til den siste store krisen. Store forandringer vil snart finne sted i vår verden, og de avsluttende bevegelser vil være raske.

Tingenes tilstand i verden viser at trengselstider er rett forestående. De daglige aviser er fulle av tegn på en fryktelig konflikt i den nære fremtid. Frekke ran forekommer ofte. Streiker er alminnelige. Tyverier og mord begås overalt. Mennesker besatt av demoner tar livet av menn, kvinner og små barn. Mennesker er blitt forblindet av last, og alle slags former for ondskap råder.

Fienden har lyktes i å fordreie retten og i å fylle menneskers hjerter med begjær etter selvisk vinning. «Retten er trengt tilbake, og rettferdigheten står langt borte; for sannheten har snublet på torget, og det som er rett, kan ikke komme fram.» Jesaja 59:14. I de store byene finnes det mengder av mennesker som lever i fattigdom og elendighet, nesten uten mat, husly og klær; mens det i de samme byene finnes dem som har mer enn hjertet kan begjære, som lever i luksus og bruker sine penger på rikt utstyrte hus, på personlig prydelse, eller, verre enn dette, på tilfredsstillelsen av sanselige lyster, på brennevin, tobakk og andre ting som ødelegger hjernens krefter, bringer sinnet ut av likevekt og forderver sjelen. Den sultende menneskehets rop stiger opp for Gud, mens mennesker ved enhver form for undertrykkelse og utbytting samler seg kolossale formuer.

«Ved en anledning, da jeg var i New York City, ble jeg i nattens timer kalt til å se bygninger reise seg etasje etter etasje mot himmelen. Disse bygningene ble garantert å være brannsikre, og de ble oppført for å herliggjøre sine eiere og byggmestre. Høyere og atter høyere steg disse bygningene, og i dem ble de kosteligste materialer brukt. De som disse bygningene tilhørte, spurte ikke seg selv: 'Hvordan kan vi best herliggjøre Gud?' Herren var ikke i deres tanker.»

«Jeg tenkte: ‘Å, om de som på denne måten investerer sine midler, kunne se sin ferd slik Gud ser den! De reiser praktfulle bygninger, men hvor dåraktig er ikke deres planlegging og uttenkning i herskeren over universets øyne. De gransker ikke med alle hjertets og sinnets krefter hvordan de kan ære Gud. Dette, menneskets første plikt, har de mistet av syne.’»

«Etter hvert som disse høye bygningene skjøt opp, gledet eierne seg i ærgjerrig stolthet over at de hadde penger å bruke til å tilfredsstille selvet og vekke sine naboers misunnelse. Mye av pengene de således investerte, var blitt skaffet til veie ved ågerrik utpressing, ved å trække de fattige ned. De glemte at det i himmelen føres regnskap over enhver forretningstransaksjon; enhver urettferdig handel, enhver bedragersk handling, er der opptegnet. Tiden kommer da menneskene i sitt bedrag og sitt hovmod vil nå et punkt som Herren ikke vil tillate dem å overskride, og de skal lære at Jehovas langmodighet har en grense.»

«Scenen som deretter ble framstilt for meg, var en brannalarm. Mennesker så på de høye og angivelig brannsikre bygningene og sa: ‘De er fullstendig trygge.’ Men disse bygningene ble fortært som om de var laget av bek. Brannsprøytene kunne ikke gjøre noe for å stanse ødeleggelsen. Brannmennene var ute av stand til å betjene sprøytene.»

«Jeg er blitt undervist om at når Herrens tid kommer, dersom ingen forandring har funnet sted i hjertene hos stolte, ærgjerrige mennesker, skal mennesker erfare at den hånd som hadde vært sterk til å frelse, vil være sterk til å ødelegge. Ingen jordisk makt kan stanse Guds hånd. Intet materiale kan brukes ved oppføringen av bygninger som vil bevare dem fra ødeleggelse når Guds fastsatte tid kommer til å sende gjengjeldelse over mennesker for deres ringeakt for Hans lov og for deres selviske ærgjerrighet.»

«Det er ikke mange, selv blant pedagoger og statsmenn, som forstår de årsaker som ligger til grunn for samfunnets nåværende tilstand. De som holder styretømmene i regjeringen, er ikke i stand til å løse problemet med moralsk fordervelse, fattigdom, armød og den økende kriminalitet. De strever forgjeves med å sette forretningsvirksomheten på et tryggere grunnlag. Dersom mennesker ville gi større akt på Guds ords lære, ville de finne en løsning på de problemer som volder dem hodebry.»

Skriftene beskriver verdens tilstand like før Kristi gjenkomst. Om de mennesker som ved ran og utbytting samler seg store rikdommer, er det skrevet: «I har samlet eder skatter i de siste dager. Se, lønnen til arbeiderne som har høstet eders marker, den som er holdt tilbake av eder ved svik, roper; og ropene fra dem som har høstet, er kommet Herren Sebaots ører for øre. I har levd i nytelse på jorden og vært vellystige; I har gjødd eders hjerter som på en slaktedag. I har fordømt, ja drept den rettferdige; han setter seg ikke imot eder.» Jakob 5:3–6.

«Men hvem leser advarslene som gis gjennom tidens tegn, som raskt går i oppfyllelse? Hvilket inntrykk gjør de på verdslige mennesker? Hvilken forandring sees i deres holdning? Ikke mer enn det som ble sett i holdningen hos innbyggerne i den noakiske verden. Oppslukt av verdslig virksomhet og nytelse ‘visste de ikke av det før flommen kom og tok dem alle bort’. Matteus 24:39. De hadde advarsler sendt fra himmelen, men de nektet å lytte. Og i dag iler verden, fullstendig uberørt av Guds advarende røst, videre mot evig undergang.»

«Verden er opphisset av krigens ånd. Profetien i det ellevte kapittel av Daniel har nesten nådd sin fullstendige oppfyllelse. Snart vil de trengselsscener som det er talt om i profetiene, finne sted.»

«Se, Herren gjør jorden tom og legger den øde, og vender opp ned på den og sprer dens innbyggere.... For de har overtrådt lovene, forandret forskriften, brutt den evige pakt. Derfor har forbannelsen fortært jorden, og de som bor der, rammes av skyld.... Gleden ved tamburiner tar slutt, larmen fra dem som jubler opphører, gleden ved harpen tar ende.’ Jesaja 24:1–8.

«Ve dagen! for Herrens dag er nær, og som en ødeleggelse fra Den Allmektige skal den komme.... Såkornet er råtnet under sine jordklumper, forrådshusene ligger øde, låvene er revet ned, for kornet er visnet. Hvor dyrene stønner! Kveghjordene er rådville, fordi de ikke har noe beite; ja, saueflokkene er blitt gjort øde.» «Vintreet er tørket inn, og fikentreet visner; granatepletreet, også palmetreet og epletreet, ja alle markens trær, er visnet; for gleden er visnet bort fra menneskenes barn.» Joel 1:15–18, 12.

«‘Mitt hjerte vrir seg i meg; ... jeg kan ikke tie, for du har hørt, min sjel, lyden av basunen, krigsalarmens rop. Ødeleggelse på ødeleggelse blir utropt; for hele landet er herjet.’ Jeremia 4:19, 20.»

«Jeg skuet jorden, og se, den var øde og tom, og himlene, og de hadde intet lys. Jeg skuet fjellene, og se, de skalv, og alle haugene bevegde seg. Jeg skuet, og se, det var intet menneske, og alle himmelens fugler var flyktet. Jeg skuet, og se, det fruktbare landet var en ørken, og alle dets byer var revet ned.» Versene 23–26.

««Ve! for den dag er stor, så ingen er den lik; det er endog Jakobs trengselstid; men han skal bli frelst ut av den.» Jeremia 30:7.

«Ikke alle i denne verden har tatt parti med fienden mot Gud. Ikke alle er blitt troløse. Det finnes noen få trofaste som er sanne mot Gud; for Johannes skriver: «Her er de som holder Guds bud og Jesu tro.» Åpenbaringen 14:12. Snart vil striden bli ført med voldsom kraft mellom dem som tjener Gud, og dem som ikke tjener Ham. Snart skal alt som kan rokkes, rokkes, for at de ting som ikke kan rokkes, må bli stående.

«Satan er en flittig bibelstudent. Han vet at hans tid er kort, og han søker på ethvert punkt å motarbeide Herrens verk på denne jord. Det er umulig å gi noen forestilling om den erfaringen Guds folk skal gjennomgå, de som skal være i live på jorden når himmelsk herlighet og en gjentakelse av fortidens forfølgelser blandes sammen. De skal vandre i lyset som utgår fra Guds trone. Ved englenes hjelp vil det være en stadig forbindelse mellom himmelen og jorden. Og Satan, omgitt av onde engler og idet han gjør krav på å være Gud, vil utføre alle slags mirakler for om mulig å bedra selv de utvalgte. Guds folk vil ikke finne sin trygghet i å gjøre mirakler, for Satan vil etterligne de miraklene som vil bli gjort. Guds prøvede og testede folk vil finne sin kraft i tegnet det er talt om i 2 Mosebok 31:12–18. De skal ta sitt standpunkt på det levende ord: ‘Det står skrevet.’ Dette er den eneste grunnvoll de kan stå trygt på. De som har brutt sin pakt med Gud, vil på den dagen være uten Gud og uten håp.

De som tilber Gud, vil særlig kjennetegnes ved sin aktelse for det fjerde bud, ettersom dette er tegnet på Guds skapermakt og vitnesbyrdet om hans krav på menneskets ærbødighet og hyllest. De ugudelige vil kjennetegnes ved sine anstrengelser for å rive ned Skaperens minnesmerke og opphøye Romas innstiftelse. I stridens avgjørende spørsmål vil hele kristenheten bli delt i to store klasser: dem som holder Guds bud og Jesu tro, og dem som tilber dyret og dets bilde og tar imot dets merke. Selv om kirke og stat vil forene sin makt for å tvinge alle, «både små og store, rike og fattige, frie og treller», til å ta imot dyrets merke, vil likevel ikke Guds folk ta imot det. Åpenbaringen 13:16. Profeten på Patmos skuer «dem som hadde seiret over dyret og over dets bilde og over dets merke og over tallet på dets navn, stå på glasshavet med Guds harper», mens de synger Moses' og Lammets sang. Åpenbaringen 15:2.

«Fryktinngytende prøver og trengsler venter Guds folk. Krigens ånd setter nasjonene i bevegelse fra den ene enden av jorden til den andre. Men midt i den trengselstid som kommer — en trengselstid slik det ikke har vært siden det fantes et folk — skal Guds utvalgte folk stå urokket. Satan og hans hærske kan ikke ødelegge dem, for engler som er veldige i styrke, skal beskytte dem.» Testimonies, bind 9, 11–17.

De hundre og førtifire tusen, som er «Guds prøvede og prøvete folk», Hans «utvalgte folk», «vil stå urokkelige» når «fortidens forfølgelser» blir gjentatt. Lyset de vil «vandre i», er lyset fra budskapet om det sjuende segl, som er midnattsropet, som er lyset som identifiserer dannelsen av dyrets bilde.